

பஞ்சிக்கொட்டி என்கிற பஞ்சின இஸ்லாமியர்கள்-ஓர் ஆய்வு

Panchikotti or Panchina Muslims community - A Study

Dr. A. Akbar Hussain¹, R. Vigneshkumar²

¹Associate Professor & Head, PG and Research Department of History, Jamal Momamed College (Autonomous), Tiruchirappalli – 620 020. India.

²Assistant Professor, PG and Research Department of History, Jamal Momamed College (Autonomous), Tiruchirappalli – 620 020. India.

Abstract

The people of *Panchina*, nicknamed Panchi Kotti, are slightly different from the Muslims in Tamil Nadu. The Muslims of Tamil Nadu can generally be divided into two major groups namely Tamil-speaking Muslims and Urdu-speaking Muslims. These two groups of people are widespread in all parts of Tamil Nadu. The Panchu Kotti, Muslims are native speakers of the Telugu language. This community is majorly live in regions like Perambalur, Musiri, Lalgudi, Thuraiyur, Rasipuram and Attur. This research articles traces the uniqueness of *Panchikotti* Muslims.

Keywords: *Panchikotti*, Cotton, Agriculture, Trade, The Panchina Youth Federation of Ceylon.

பஞ்சிக்கொட்டி (பஞ்சின) இன இஸ்லாமியர்களின் தனித்தன்மை

பஞ்சி கொட்டி என்ற அடைமொழியில் அழைக்கப்படும் பஞ்சின மக்கள் தமிழகத்தில் உள்ள இஸ்லாமியர்களில் சற்று வித்தியாசமானவர்கள். தமிழகத்தில் உள்ள இஸ்லாமியர்களில் சற்று வித்தியாசமானவர்கள். தமிழகத்தில் உள்ள இஸ்லாமியர்களைப் பொதுவாக இரு பெரும் பரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ஆவை தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இஸ்லாமியர்கள் எனவும், உருது மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட உருது இஸ்லாமியர்கள் எனவும் பிரிக்கப்படுகின்றன. இவ்விரு பிரிவு மக்களும் தமிழகத்தில் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் பரவலாக உள்ளனர். ஆனால் பஞ்சி கொட்டி என அழைக்கப்படும் இம்மக்கள் தெலுங்கு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். மேலும் தமிழகத்தில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ள பெரம்பலூர் தாலுகா, முசிறி தாலுகா, லால்குடி தாலுகா, துறையூர் தாலுகா மற்றும் சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ராசிபுரம் தாலுகா, ஆத்தூர் தாலுக்காக்களில் உள்ள கிராமங்களில் மட்டுமே வசித்து வருகின்றனர். அதிலும் குறிப்பாகப் பெரம்பலூர் தாலுகாவைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் அதிகம் வாழ்கின்றனர்.

பெயர்க்காரணம்

பஞ்சி கொட்டி என்ற அடைமொழியில் இந்த இஸ்லாமியர்களை அழைப்பதற்கு மூன்று காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

1. இம்மக்கள் குடியேறிய பகுதி மிகவும் தண்ணீர் பஞ்சம் உள்ள வறட்சிப் பகுதியாகும். எனவே அங்குபருத்தியே அதிக அளவில் சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்படிச் சாகுபடி செய்த பருத்திச் செடியில் இருந்து எடுத்த பருத்திப் பஞ்சையும், அதில் உள்ள கொட்டைகளையும் நீக்கி திருச்சிராப்பள்ளி பஞ்சுச் சந்தையில் விற்று வாழ்ந்து வந்த காரணத்தால் இவர்களுக்குப் “பஞ்சி கொட்டி” எனப் பெயர் வந்தது எனவும்,
2. ஆந்திர மாநிலத்தில் இருந்து பஞ்சம் பிழைக்க திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தின் வறட்சிப் பகுதியான பெரம்பலூர் பகுதியில் உள்ள கிராமங்களில் குடியேறி வாழ்ந்தனர். திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சை பகுதியில் சற்றுப் பொருளாதாரத்தில் மேம்பட்ட இஸ்லாமியர்கள் வீடுகளில் இம்மக்களில் சிலர் வேலை தேடிச் சென்றனர். அப்பொழுது இவர்களைப்பற்றி விசாரிக்கும் பொழுது இம்மக்கள் பஞ்சம் பிழைக்க வந்த கூட்டத்தினர் என்பதை அறிந்து அவ்வாறே இவர்களை பஞ்சம் பிழைக்க வந்த கூட்டத்தினர் என்று அழைத்து, அது காலப்போக்கில் மருவி, “பஞ்சி கொட்டி” என மாறியதாகவும் கூறப்படுகிறது.
3. ஆந்திராவில் இருந்து பஞ்சம் பிழைக்க வந்த இம்மக்கள் பெரம்பலூர் பகுதி கிராமங்களில் குடியேறினர். அங்கு அதிக அளவில் விளைந்து இருந்த கற்றாழைச் செடிகளில் உள்ள கற்றாழையைப் பிடுங்கி, அந்தக் கற்றாழைப் பட்டையைக் கல்லினால் கொட்டி நாராக எடுத்து அந்த நாரைக் கொண்டு கயிறு திரித்து அந்தக்

கயிற்றை வாரச் சந்தையில் விற்று எளிய வாழ்க்கை நடத்தினர். கற்றாழை செடியில் இருந்து நாரைக் கல்லினால் கொட்டிப் பஞ்சு போன்ற நாரை எடுத்த காரணத்தால் இம்மக்களுக்கு “பஞ்சு கொட்டி” என்ற பெயர் வந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

ஆனால், இம்மூன்று காரணங்களில் முதல் பெயர் காரணமே சரியாக இருக்கும் எனத் தெரிகிறது. ஏனெனில் பெரம்பலூர் தாலுகாவில் பஞ்சின மக்கள் அதிகமாக வாழும் விசுவக்குடி, முகம்மது பட்டணம், வடகரை ஆகிய கிராமங்களில் உள்ள முதியோர்கள் வீட்டில் பருத்திப் பஞ்சையும், அதில் உள்ள கொட்டைகளையும் எளிதாக நீக்க சக்கரம் போன்ற அமைப்புள்ள குச்சியால் ஆன கருவிகள் இன்றும் உள்ளன. இதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு பருத்தி விவசாய வேலை செய்ததால் இவர்களுக்கு பஞ்சி கொட்டி என்ற பெயர் வந்திருக்கலாம் என்று அறிய முடிகிறது. மேலும் பல வரலாற்று நூல்களை எழுதியுள்ள ஜமால் முகமது கல்லூரியின் சிறப்புப் பேராசிரியரான ஸையித் இப்ராஹீம் இஸ்லாம் எப்படிப் பரவியது என்ற நூலில் பஞ்சி கொட்டிகளின் முக்கிய தொழில் பஞ்சை சுத்தம் செய்வதே என்றும், பாபா பக்ருத்தீன் என்னும் இறைநேசரால் இவர்கள் இஸ்லாமியர்கள் ஆனதாகவும் குறிப்பிடுகிறார்¹.

இம்மக்கள் யார்? எங்கிருந்து, எப்பொழுது வந்தவர்கள்?

இம்மக்கள் யார்? எங்கிருந்து, எப்பொழுது, எதற்காக வந்தவர்கள் என்பதைத் துல்லியமாக சொல்ல வந்த ஒரு வரலாறு பூர்வமான சான்றுகள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட அச்சிதழ்ச் சுவடியில் (கெஜட்டியர்) கூட இவர்களைப் பற்றி சிறு குறிப்பும் இல்லை. மற்ற தமிழக இஸ்லாமிய வரலாற்று நூல்களிலும் இம்மக்களைப் பற்றிய எந்த ஒரு செய்தியும் இல்லை.

ஆனால் இம்மக்கள் ஆந்திராவில் இருந்து மேற்கூறிய பகுதிகளுக்கு குடியேறியிருக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில், இம்மக்கள் தெலுங்கு மொழியை தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். மேலும் இம்மக்களில் மிகவும் வயதான மூதாட்டிகள் ஆந்திர மாநில விவசாயப் பெண்கள் போன்றே இன்றும் உடை அணிகின்றனர். இம்மக்களும் தங்கள் மூதாதையர்களின் பூர்வீகம் ஆந்திர மாநிலம் என்றும் உறுதியாகக் கூறுகின்றனர்.

எப்பொழுது, எதற்காக வந்தவர்கள் என்று ஆராயும்பொழுது 18-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆற்காடு நவாப்புகள் திருச்சிராப்பள்ளியை வெற்றிகொண்ட பின்னர், நவாபுகள் ஆற்காட்டிலிருந்து திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வரும்பொழுது வடக்கு – தெற்காக தற்பொழுதுள்ள உளுத்தூர்பேட்டையில் இருந்து திருச்சிராப்பள்ளி வரையும், கிழக்கு – மேற்காக நாமக்கல்லில் இருந்து அரியலூர் வரையும் இஸ்லாமிய குடியேற்றம் எதுவும் இல்லாததைக் கண்டு ஆந்திராவில் உள்ள வறட்சியான பகுதியில் இருந்து ஏழை இஸ்லாமியர்களை இப்பகுதியில் குடியேற்றி இருக்கலாம் என்று செவிவழி செய்தி உள்ளது. இதற்குச் சான்று பகரும்விதமாக ஆற்காடு நவாப் தான் குடியேற்றிய மக்களுக்காக விசுவக்குடி, கொள்க்குடி, தாத்தையங்கார்பேட்டை, ஈச்சம்பட்டி, முட்டாஞ்செட்டி, எரகுடி, தச்சங்குறிச்சி ஆகிய ஏழு கிராமங்களில் ஒரே மாதிரி அமைப்பை கொண்ட காரையால் ஆன சிறிய பள்ளிவாசல்களைக் கட்டி கொடுத்ததாக தெரிகிறது. இந்த ஏழு பள்ளிவாசல்களும் பழமையாகவும், சிறியதாகவும் இருந்ததால் தற்பொழுது அதனை மாற்றி பெரியதாக கட்டி வைத்துள்ளனர். மேற்கூறிய கிராமங்களில் ஒரே மாதிரியான பள்ளிவாசல்கள் இருந்ததாக இவ்வூர் நாட்டாண்மைக்காரர்களும், வயது முதிர்ந்த பெரியவர்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். ஆனால் இதுபற்றி ஆற்காடு நவாப்புகளின் வரலாற்றில் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. வேறு எந்தவிதமான சான்றுகளும் கிடைக்கவில்லை.

கொழும்பு பஞ்சின முஸ்லீம் வாலிபர் சங்கம்

பஞ்சின இஸ்லாமியர்கள் வறட்சியான பெரம்பலூர், ஆத்தூர் தாலுகாவில் இருந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள இஸ்லாமியர்கள் வாழும் ஊர்களான கூத்தாநல்லூர், அய்யம்பேட்டை, வழுதூர், ராஜகிரி, பண்டாரவாடை, அத்திகடை போன்ற பகுதிகளுக்கு சென்று அங்குள்ள இஸ்லாமியர்கள் வீட்டில் கூலி வேலைகளை பஞ்சின ஆண் - பெண் இருவரும் செய்துள்ளனர். கி.பி.19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே தஞ்சை மாவட்டத்தில் வாழும் இஸ்லாமியர்கள் சிலோன், சிங்கப்பூர், மலேசியா, பர்மா போன்ற தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கு சென்று, அங்கு கடைகள் வைத்து வியாபாரம் செய்து வந்துள்ளனர். அப்படி கடைகள் வைத்து வியாபாரம் செய்து வந்த இஸ்லாமியர்களில் சிலர் பஞ்சின இஸ்லாமிய வாலிபர்களையும் அழைத்துச் சென்றுள்ளனர்.

இவ்வாறு சிலோன், சிங்கப்பூர், மலேசியா, பர்மா சென்ற பஞ்சின வாலிபர்கள் மற்ற சமுதாய மக்கள் ஒற்றுமையுடன் இருந்து பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் அடைவதைக் கண்டும் தங்கள் சமுதாய மக்கள்படும் துன்பத்தை கண்டும் மனம் வருந்தினர். இதன்

விளைவாக 31.07.1936-ம் ஆண்டு கொழும்பு பஞ்சின முஸ்லீம் வாலிபர் சங்கம் முட்டாஞ்செட்டி ஜ.மீ.அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள் தலைமையில் தொடங்கினர்². துணைத்தலைவராக பால்நாயக்கம்பட்டி அ.கே முகம்மது, காரியதரிசியாக குளக்குடி மு.ப.ஆதம்சாயபு, துணை காரியதரிசியாக, குளக்குடி மு. முகம்மது அப்துல்லா, பொருளாளராக தச்சங்குறிச்சி புதார் கா.அப்துல் ரஹ்மான், கணக்கு பரிசோதகர் நக்கசேலம்புதார் சி.முகம்மது முஸ்தபா, நிர்வாக உறுப்பினர்களாக 1.முட்டாஞ்செட்டி ஜ.மீ.அப்துல் ஜப்பார், 2. சையூர் கா.மு.இப்ராகிம், 3.வலையப்பட்டி கா.அ.அசன்முகம்மது, 4.குளக்குடி கா.இ.அப்துல் ஜப்பார், 5.நக்கசேலம்புதார் சி.கா.முகம்மது மதார், 6.தச்சங்குறிச்சிபுதார் கா.காதர், 7.ஈச்சம்பட்டி ம.முகம்மது ரிபு, 8.சையூர் தி.கா.மீராசாயபு, 9. ரங்கநாதபுரம் அ.முகம்மது சாரிபு, 10.கல்பாளையம் அப்துல் கரீம், 11.விசுவக்குடி தி.கா.அப்துல் மஜீது, 12.விசுவகுடி பி.கே.ஏ.அப்துல் ஹமீது, 13.தச்சங்குறிச்சி கா.சையது முஸ்தபா ஆகியோர் விளங்கினார்கள்.

கொழும்பு பஞ்சின முஸ்லீம் வாலிபர் சங்கத்தின் கி.பி.1937-ஆம் ஆண்டு வரவு - செலவு கணக்கு அறிக்கையிலிருந்து இச்சங்கத்தில் 85 அங்கத்தினர்கள் இருந்துள்ளனர், மேலும் இச்சங்கத்தின் கீழ்க்கண்ட தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

1. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வடகரை மௌலானா மௌலவி முகம்மது அப்துல்லாஹ் அலிம் அவர்களின் மறைவிற்கு அனுதாபம்.
2. எகிப்து பாருக் மன்னர் அரசர் பதவி ஏற்றுக்கொண்டதற்கு வாழ்த்து.
3. முஸ்லீம்களின் புண்ணிய தலமாகிய பாலஸ்தீனத்தின் பிரிவினைக்கு கண்டனம்.
4. முஸ்லீம்களின் கலைஞான சின்னங்களாக அமைந்துள்ள உர்து மொழியை ஒவ்வொரு முஸ்லீமும் கற்றுக்கொள்வதுடன் அதன் வளர்ச்சிக்கு ஒவ்வொருவரும் முயற்சிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.
5. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் வாழும் பஞ்சின முஸ்லீம்கள் வியாபாரமாகவோ, தொழிலாகவோ அன்னிய தேசம் சென்று இருப்பவர்களும், உள்ளூர்களில் இருக்கும் சமூக இஸ்லாமியர்களும், பஞ்சின சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தைக் கருதி தொடங்கப்பட்டுள்ள இச்சங்கத்தின் கிளைச் சங்கங்களை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தி இத்தான் ஒத்துழைத்து வரவேண்டுமென்றும், அவ்வாறு எல்லாப் பகுதியில் சங்கம் ஏற்பட்டபின், அச்சங்கங்களின் அபிப்பிராயப்படி நமது தேசத்தில் எது சிறந்ததோ அந்த ஊரில் தலைமைச் சங்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாமென்று இச்சபை அபிப்பிராயப்படுகிறது.

திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா, பெரம்பலூரில் தொடங்கியிருக்கும் ஸிராத்துல் முஸ்தக்கீம் மதரசாவின் நிறுவனர் மௌலானா மௌலவி முகம்மது பின் அலவி அவர்களின் நன்முயற்சிக்கு நன்றி பாராட்டிக் கொள்வதுடன் எங்கள் சங்கமும் இயன்றவரை அம்மதரசாவிற்கு உதவி செய்யத் தயாராக இருப்பதாக தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

இச்சங்கமே பஞ்சின இஸ்லாமியர்கள் தோற்றுவித்த முதல் சங்கமாகும். இச்சங்கத்தின் தீர்மானத்தில் இருந்தே இம்மக்களைப் பற்றிய வரலாறும், தன்மையும் ஓரளவிற்கு புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மௌலானா முஹம்மது பின் அலவி

பஞ்சி கொட்டி இஸ்லாமியர்கள் வரலாற்றை பற்றி எழுதும்பொழுது பெரம்பலூர் மௌலானா முஹம்மது பின் அலவி அவர்களைப் பற்றி அவசியம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் பொருளாதாரத்திலும், கல்வியிலும் மிகவும் பின்தங்கி இருந்த பஞ்சின இஸ்லாமியர்களைப் பற்றி கவலைப்பட்ட அவ்வினத்தை சாராத முதல் இஸ்லாமியர் மௌலானா முஹம்மது பின் அலவியே ஆவார். இவருக்கு பஞ்சின மக்கள் என்றும் நன்றிக்கடன்பட்டுள்ளனர். ஏனெனில் கி.பி.1934-ம் ஆண்டு ஸிராத்துல் முஸ்தக்கீம் மதரசா தற்பொழுது முக்கிய காரணம் மௌலானா அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவையே காரணமாகும். இவர் கி.பி.1934-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி.1988 ஆம் ஆண்டு வரை 54 வருடங்கள் இப்பகுதி மக்களுக்காக தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்.

பஞ்சி கொட்டி இஸ்லாமிய இன மக்கள் வரலாற்றை அறிய உதவியவர்களின் பெயர்ப்பட்டியல்

1. அ.முஹம்மது சுல்தான், பெரம்பலூர் மௌலானா ஆரம்பப்பள்ளி மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளித் தாளாளர்.
2. ஹாஜி அ.முஹம்மது இல்யாஸ் அன்வாரூல் முஸ்லீமின் மத்திய சங்கத்தின் கவுரவத்தலைவர் மற்றும் துவாக்குடி முஹம்மதியா பள்ளிவாசல் முத்தவல்லி.
3. அ.அல்லாபிச்சை, அன்வாரூல் முஸ்லீமின் மத்திய சங்கத்தின் உதவித் தலைவர், பெரம்பலூர் பகுதி பஞ்சு கொட்டிகளின் நாட்டாண்மை.

4. அ.அப்துல் முத்தலிப், ஜனாதிபதியிடம் மத்திய அரசின் நல்லாசிரியர் விருது பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்.
5. ஹாஜி.அப்துல் மஜீத், அன்வாருல் முஸ்லீமின் மத்திய அரசின் சங்கத்தின் உதவித் தலைவர் ஈச்சம்பட்டி கிராம நாட்டாண்மை.
6. ஹாஜி.அ.முகம்மது யாக்கூப், கொளக்குடி நாட்டாண்மை
7. அ.முகம்முத முஸ்தபா, ஜாமி அத்துல் பிர்தௌஸ் கல்வி நிறுவனத்தின் நிறுவனர் மற்றும் தாளாளர், புலிவலம்.
8. மு.முகம்முத மீரா 'ர அன்வாருல் முஸ்லீமின் மத்திய சங்கத்தின் பொது மேலாளர்.
9. அப்துல் கனி, வடகரை கிராம முன்னாள் நாட்டாண்மை.
10. கே. அப்துல் அமீது, விசுவக்குடி நாட்டாண்மை.
11. மு.முகம்முத அப்துல்லா, விசுவக்குடி.
12. இ.முகம்மது அலி, முகம்மது பட்டணம் நாட்டாண்மை.
13. சகாவுதீன், அரசு வழக்கறிஞர், திருச்சிராப்பள்ளி.
14. என்.ஜியாவுதீன், முட்டாஞ்செட்டி.
15. முகம்மது கனி, முகம்மது பட்டணம் முன்னாள் நாட்டாண்மை.

அடிக்குறிப்பு :

1. ஸையத் இப்ராகிம் எம்.ஏ., எஸ்.டி., “இஸ்லாம் எப்படி பரவியது?” பக்கம் 321, வெள்ளிவிழா வெளியீடு, வருடம் 1979.
2. “கொழும்பு முஸ்லீம் பஞ்சின வாலிப சங்கம் - ஆண்டு மலர்”, வருடம் 1936.